

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4C/30/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414200107
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8414200107.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v právnej veci žalobkyne Orange Slovensko, a. s., so sídlom Bratislava, Metodova 8, IČO: 35 697 270, zastúpenej Bobák, Bollová a spol., s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Bratislava, Dr. VI. Clementisa 10, IČO: 35 855 673, proti žalovanej V. za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Nám. legionárov 5, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Svidník, Sov. hrdinov 163/66, o zaplatenie 360,10 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyňi 185,77 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 17. 8. 2012 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Žalobkyňa a žalovaná nemajú právo na náhradu trov konania.

IV. Žalobkyňa je povinná zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na trovách konania 63,54 eur k rukám zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Igora Šafranku, advokáta so sídlom Svidník, Sov. hrdinov 163/66, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajší súd 10. 1. 2014 domáhala na žalovanej zaplatenia 360,10 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne z dlžnej sumy za dobu od 17. 8. 2012 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Žalobu dôvodila tvrdeniami, že so žalovanou uzavrela zmluvy č. A6218499 a č. A6218483, ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné podmienky. Na základe týchto zmlúv vypožičala žalovanej 2 ks SIM kariet, ktoré jej umožnili využívať ňou poskytované telekomunikačné služby. SIM kartám boli pridelené účastnícke čísla XXX/XXX XX XX a XXXX XXX XXX. Žalovaná riadne a včas nezaplatila cenu telekomunikačných služieb poskytnutých jej v období 4/2012 - 6/2012 vo výške celkom 187,10 eur. Na pokus o pokonávku z 2.8.2012 nereagovala ani čiastočnou úhradou. Žalobou v danej veci sa tak domáha zaplatenia ceny za poskytnuté telekomunikačné služby, tzv. hovorného vo výške 187,10 eur.

Žalobou sa ďalej na žalovanej domáha zaplatenia sumy 173 eur, a to titulom nároku na náhradu škody, ktorá jej vznikla odpredaním 2 telefónov žalovanej, a to telefónu značky Huawei FC312E a Sony a zn. Nokia 7230, a ktorá predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou týchto telefónov (80 eur a 95 eur) a ich akciovou cenou (1 euro). Škodu jej žalovaná spôsobila tým, že získala telefóny za cenu zvýhodnenú oproti trhovej cene tak, že podpisom dodatkov k zmluvám sa zaviazala používať jej služby a platiť za ne po dobu viazanosti, pričom následne porušila svoje základné záväzky zotrvať v zmluvných vzťahoch

počas dohodnutej doby (tzv. doba viazanosti) a platiť riadne a včas za poskytnuté služby. Náhrady škody sa domáha v snahe predísť procesnej neistote pri posudzovaní nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 91/2011, ktorým súd dohodnutú výšku zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie označil za neprijateľnú podmienku a § 53a Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je povinná zdržať sa používania takejto podmienky. Po právoplatnosti vyššie uvedeného rozsudku ustanovenia dodatku k zmluve, ktoré mu súdne rozhodnutie vytýkalo, ustanovenia zmlúv dala do súladu so zákonom a týmto súdnym rozhodnutím.

Žalobou sa domáha na žalovanej aj zaplataenia úrokov z omeškania vo výške 8,75 % ročne v súlade so všeobecnými podmienkami (článok 11, bod 11.14) počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku 2. 8. 2012 , tzn. počnúc dňom 17. 8. 2012.

Súd v rámci prípravy pojednávania doručil žalobu spolu s pripojenými listinnými dôkazmi žalovanej na vyjadrenie. Žalovaná, ktorej žaloba bola doručená dňa 8.8.2014, sa k žalobe nevyjadrila.

Písomným podaním doručeným súdu 18. 2. 2014 oznámilo svoj vstup do konania v postavení vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Námestie legionárov 5, IČO: 42 176 778, a to do konania o zaplataenie náhrady škody vo výške 173 eur. Zástupca tohto vedľajšieho účastníka v podaní doručenom súdu 20. 4. 2015 uviedol, že združenie vstupuje iba do konania o zaplataenie náhrady škody vo výške 173 eur s tým, že žalobu v tejto časti žiada zamietnuť. Argumentoval, že žalobkyňa si v tejto časti uplatňuje opäť iba paušalizovanú náhradu škody, teda len modifikovanú zmluvnú pokutu, ktorú už judikatúra zakázala, lebo opäť by žiadnym spôsobom nebolo zohľadnené, v akom rozsahu spotrebiteľ svoje záväzky porušil a škoda by bola stále tá istá. Neprijateľnú podmienku nie je možné modifikovať. K tomu sa už vyjadrila početná judikatúra Súdneho dvora EÚ. Rozdiel medzi trhovou a akciovou cenou telefónov predaných žalovanému na základe riadnych kúpnych zmlúv nemôže predstavovať žiadnu škodu.

Súd vec prejednal a rozhodol v súlade s ust. § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ust. § 200ea ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (drobné spory) bez nariadenia pojednávania len na základe listinných dôkazov v spise.

Podľa § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení .

Podľa § 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Oboznámením listinných dôkazov v spise súd zistil nasledujúce skutočnosti, na základe ktorých prijal nasledujúce právne závery:

Z listiny označenej ako „Zmluva o pripojení“ z 19. 3. 2012 (ďalej len zmluva o pripojení č. 1) súd zistil, že žalobkyňa uzavrela so žalovanou ako fyzickou osobou - nepodnikateľom zmluvu o pripojení podľa ust. § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách. Podľa dojednania zmluvných strán neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických telekomunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosťou Orange Slovensko , a. s. (ďalej len VP) a cenník služieb tejto obchodnej spoločnosti. Zmluvou o pripojení sa žalobkyňa zaviazala zriadiť žalovanej prístup k jej verejnej telefónnej sieti a sprístupniť jej v zmluve dojednané služby. Za tým účelom jej vypožičala SIM kartu s účastníckym číslom XXX/XXX XX XX. Žalovaná sa zaviazala platiť žalobkyňu za zriadenie prístupu a poskytovanie dohodnutých služieb cenu podľa platného cenníka žalobkyne na základe faktúr v lehote splatnosti a spôsobom dojednaným v zmluve.

Z listiny označenej ako „Zmluva o pripojení“ z 19. 3. 2012 (ďalej len zmluva o pripojení č. 2) súd zistil, že žalobkyňa toho istého dňa uzavrela so žalovanou ako fyzickou osobou - nepodnikateľom ďalšiu zmluvu o pripojení podľa ust. § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách. Podľa dojednania zmluvných strán neoddeliteľnou súčasťou aj tejto zmluvy sú Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických telekomunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej

siete spoločnosťou Orange Slovensko, a. s. (ďalej len VP) a cenník služieb tejto obchodnej spoločnosti. Zmluvou o pripojení č. 2 sa žalobkyňa zaviazala zriadiť žalovanej prístup k jej verejnej telefónnej sieti a sprístupniť jej v zmluve dojednané služby. Za tým účelom jej vypožičala SIM kartu s účastníckym číslom XXXX XXX XXX. Žalovaná sa zaviazala platiť žalobkyni za zriadenie prístupu a poskytovanie dohodnutých služieb cenu podľa platného cenníka žalobkyne na základe faktúr v lehote splatnosti a spôsobom dojednaným v zmluve .

Žalovaná v konaní neučinila sporným a vykonaným dokazovaním nebolo v konaní spochybnené tvrdenie žalobkyne, že žalovaná nezaplatila splatnú cenu za verejné telefónne služby poskytnuté jej žalobkyňou v období 4/2012 - 6/2012 vyúčtované jej podľa platného cenníka faktúrami nasledovne:

? faktúrou č. 2148354889 vystavenou 8. 4. 2012 splatnou 22. 4. 2012 znejúcou na sumu 66,30 eur (zmluva o pripojení č. 1, služby od 19. 3. 2012 - 3. 5. 2012),

? faktúrou č. 2151799169 vystavenou 8. 5. 2012 splatnou 22. 5. 2012 znejúcou na sumu 5,62 eur (zmluva o pripojení č. 1, služby od 4. 5. 2012 - 3. 6. 2012),

? faktúrou č. 2155249101 vystavenou 8. 6. 2012 splatnou 22. 6. 2012 znejúcou na sumu 3,98 eur (zmluva o pripojení č. 1, odpojenie a služby od 4. 6. 2012 - 3. 7. 2012),

? faktúrou č. 21483552642 vystavenou 8. 4. 2012 splatnou 22. 4. 2012 znejúcou na sumu 80,95 eur (zmluva o pripojení č. 2, služby od 4. 5. 2012 - 3. 6. 2012),

? faktúrou č. 2151797176 vystavenou 8. 5. 2012 splatnou 22. 5. 2012 znejúcou na sumu 24,94 eur (zmluva o pripojení č. 2, služby od 4. 5. 2012 - 3. 6. 2012),

? faktúrou č. 2155247235 vystavenou 8. 6. 2012 splatnou 22. 6. 2012 znejúcou na sumu 3,98 eur (zmluva o pripojení č. 2, odpojenie a služby 4. 6. 2012 - 3. 7. 2012).

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o elektronických komunikáciách) zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 2 zákona o elektronických komunikáciách podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena jej služby. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za služby možno dojednať aj odkazom na tarifu.

V prejednávanej veci súd vychádzajúc z uvedeného skutkového a právneho stavu veci prijal záver, že nárok žalobkyne na zaplatenie ceny za poskytnuté verejné telekomunikačné služby, tzv. hovorné má svoju oporu v zmluvách o pripojení č. 1 a č. 2 uzavretých so žalovanou podľa zákona o elektronických komunikáciách. Preto súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu žalovanú z titulu hovorného sumu 185,77 eur, ktorá vyplýva z listinných dôkazov v spise tak, ako sú vyššie uvedené. V prevyšujúcej časti, a to ohľadne sumy 1,33 eur, súd žalobu zamietol, nakoľko nárok na zaplatenie hovorného v tejto časti nemá svoju oporu v listinných dôkazoch predložených žalobkyňou.

Pokiaľ ide o nárok na plnenie zo spôsobenej škody vo výške celkom 173 eur, pri posudzovaní tohto nároku súd vychádzal z ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (všeobecná občianskoprávna zodpovednosť za škodu), podľa ktorého každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Základnými predpokladmi vzniku tejto všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti subjektu za škodu sú: protiprávny úkon, vznik škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody a zavinenie, pričom pre vznik všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti za škodu je potrebné, aby boli kumulatívne splnené všetky tieto predpoklady.

Všeobecná občianskoprávna zodpovednosť za škodu podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka môže vzniknúť z porušenia zmluvných ako aj iných záväzkových povinností (zmluvná zodpovednosť alebo záväzková zodpovednosť). Môže tiež vzniknúť z porušenia iných zákonom uložených povinností (mimozáväzková zodpovednosť).

Pokiaľ ide o 1. predpoklad - protiprávny úkon žalovanej, zo skutkového vymedzenia nároku v žalobe vyplýva, že žalobkyňa sa náhrady škody v danej veci domáha na základe tvrdenia, že žalovaná porušila základné zmluvné povinnosti dojednané v dodatkoch k zmluvám o pripojení, a to povinnosti zotrvať v zmluvných vzťahoch s ňou po dojednanú dobu.

Porušenie takejto zmluvnej povinnosti žalovanou však žalobkyňa v konaní nepreukázala.

Oboznámením listiny „Dodatok k Zmluve o pripojení“ (ďalej len dodatok č. 1) z 19. 3. 2012 súd zistil, že žalobkyňa uzavrela so žalovanou aj zmluvu označenú ako dodatok k zmluve o pripojení č. 1, na základe ktorej predala žalovanej bezdrôtový telefón zn. Huawei FC312E, ktorého bežná trhovú cenu podľa dodatku č. 1 bola 80 eur, a to za zľavnenú cenu 1 euro, za podmienok dohodnutých v tomto dodatku. Žalovaná sa v dodatku (okrem iného) zaviazala, že po dobu 24 mesiacov zotrvá v zmluvnom vzťahu s ňou podľa zmluvy o pripojení č. 1 v znení dodatku č. 1 (čl. 2.3 písm. a) dodatku). Pre prípad porušenia (okrem iných) aj tejto povinnosti strany dojednali povinnosť žalovanej zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 79 eur.

Oboznámením listiny „Dodatok k Zmluve o pripojení“ (ďalej len dodatok č. 2) z 19. 3. 2012 súd zistil, že žalobkyňa uzavrela so žalovanou aj ďalšiu zmluvu označenú ako dodatok k zmluve o pripojení č. 2, na základe ktorej predala žalovanej mobilný telefón zn. Nokia 7230, ktorého bežná trhovú cenu podľa dodatku č. 2 bola 95 eur za zľavnenú cenu 1 euro, a to za podmienok dohodnutých v tomto dodatku. Žalovaná sa aj v tomto dodatku (okrem iného) zaviazala, že po dobu 24 mesiacov zotrvá v zmluvnom vzťahu s ňou podľa zmluvy o pripojení č. 2 v znení dodatku (čl. 2.3 písm. a) dodatku). Pre prípad porušenia (okrem iných) aj tejto povinnosti strany dojednali povinnosť žalovanej zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 94 eur.

Vznik, dobu trvania a spôsob ukončenia zmluvného vzťahu založeného zmluvou o poskytovaní verejných služieb vrátane jej dodatku upravujú všeobecné podmienky, ktoré sú súčasťou zmluvy o pripojení.

Podľa článku 2 bodu 2.1 VP spoločnosť Orange poskytuje Služby na základe Zmluvy uzatvorenej v písomnej podobe medzi spoločnosťou Orange a Účastníkom.

Podľa článku 4 bodu 4.1 VP zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú. Platnosť Zmluvy zaniká: a) dohodou zmluvných strán, b) odstúpením od zmluvy, c) výpoveďou zo strany účastníka alebo spoločnosti Orange Slovensko, d) smrťou alebo zánikom účastníka.

Podľa článku 4 bodu 4.2 VP obidve zmluvné strany sú oprávnené ukončiť písomnou dohodou platnosť zmluvy k obojstranne dohodnutému a potvrdenému dátumu, ak zmluva alebo jej Dodatok nestanovujú inak.

Podľa článku 4 bodu 4.5 VP odstúpením sa zmluva zrušuje dňom nasledujúcim po dni, v ktorom odstupujúca zmluvná strana doručí druhej zmluvnej strane písomné oznámenie o odstúpení.

Podľa článku 4 bodu 4.7 VP spoločnosť Orange Slovensko je oprávnená ukončiť platnosť Zmluvy písomnou výpoveďou, ak nemôže poskytovať služby v dohodnutom rozsahu alebo v potrebnej kvalite z dôvodu technickej neuskutočiteľnosti ďalšieho poskytovania Služby.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne.

V prejednávanej veci žalobkyňa, ktorá okrem vykonania dôkazov ňou označených v žalobe nenavrhol vykonať iné dôkazy, nepreukázala, že by niektorý zo záväzkových vzťahov medzi účastníkmi založený zmluvou o pripojení skončil niektorým zo spôsobov, ktorý si sama upravila vo VP. Žalobkyňa v konaní netvrdila a z vykonaného dokazovania ani nevyplýva, že by účastníci boli uzavreli dohodu o ukončení

niektorej zo zmlúv o pripojení, prípadne zmluvné vzťahy ukončili odstúpením od zmluvy alebo jej výpoveďou. Vzhľadom na písomnú formu zmluvy o pripojení, ktorú si žalobkyňa sama vyhradila vo VP, na platné ukončenie zmlúv o pripojení bola potrebná písomná forma. Súd preto zastáva názor, že žalobkyňa v konaní nepreukázala, že by žalovaná svoje záväzky zotrvať v právnych vzťahoch založených zmluvami o pripojení 24 mesiacov porušila. Na tomto závere nič nemení skutočnosť, že žalobkyňa deaktivovala SIM karty žalovanej, nakoľko podľa VP strany ako spôsob ukončenia zmluvy nedojednali deaktiváciu SIM karty.

Pokiaľ ide o 2. predpoklad - vznik samotnej škody, podľa § 422 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Pojem „škoda“ Občiansky zákonník nedefinuje. Všeobecne sa škoda chápe ako ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná v peniazoch. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu. Ušlý zisk je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného v dôsledku škodnej udalosti nedôjde k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa tak dalo dôvodne očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí.

Žalobkyňa v prejednávanej veci tvrdí, že škoda jej vznikla ako rozdiel medzi bežnou trhovou a akciovou cenou telefónov odpredaných žalovanej. Súd sa stotožňuje s názorom vedľajšieho účastníka, podľa ktorého cenový rozdiel medzi slobodne zmluvne dohodnutou kúpnu cenou mobilného telefónu účastníkmi a cenou, za ktorú sa telefón predával na trhu, nepredstavuje majetkovú škodu a ani ušlý zisk. Tento rozdiel je výsledkom zmluvného dojednania medzi účastníkmi. Žalobkyňa sa dobrovoľne v rámci svojej obchodnej politiky rozhodla ponúknuť na trh telefóny za akciové ceny, teda za cenu nižšiu ako bola ich bežná trhová cena. Zaplatením tejto zmluvnej ceny sa telefóny dostali do vlastníctva žalovanej (žalobkyňa netvrdila, že by žalovaná túto sumu nezaplatila). Žalobkyni preto nemohla vzniknúť na odpredaných telefónoch škoda, keďže už nebola ich vlastníkom, a žiadna iná povinnosť žalovanej vo vzťahu k žalobkyni z titulu „zľavnenej akciovej kúpnej ceny“, nevznikla, pretože žiadna takáto povinnosť v zmluve nie je upravená.

Súd sa plne stotožňuje aj s názorom vedľajšieho účastníka, že účel, ktorý žalobkyňa sleduje žalobou, bolo možné dosiahnuť riadnym legitímnym spôsobom (napr. podmienením právneho úkonu). Žalobkyňa pôvodné zmluvné dojednanie nemôže jednostranne reparať len preto, že sa nespĺnili jej očakávania v rámci jej obchodnej politiky.

S vyššie uvedenými závermi je spojený aj záver o nesplnení 3. predpokladu pre vznik škody (príčinnej súvislosti medzi porušením povinnosti a škodou), pretože aj v prípade preukázania zavineného nezotrvania žalovanej v zmluvnom záväzku po dobu 24 mesiacov dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku žalobkyne by nebol tento protiprávny úkon ale kúpna zmluva so žalovanou.

Súd preto žalobu v časti, v ktorej sa žalobkyňa domáhala uloženia povinnosti plnenia žalovanej zo spôsobenej škody vo výške 173 eur ako nedôvodnú zamietol, vrátane nároku na jej príslušenstvo (úroky z omeškania).

Súd tu navyše poukazuje na skutočnosť, že žalobkyňa v tejto časti iba zmenila pôvodne uplatňovaný nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty na nárok na náhradu škody. Žalobkyňa túto zmenu žaloby odôvodnila snahou predísť procesnej neistote pri posudzovaní nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 91/2011, ktorým súd dohodnutú výšku zmluvnej pokuty za mobilný telefón označil za neprijateľnú podmienku a § 53a Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je povinný zdržať sa používania takejto podmienky.

Žalobou uplatnený nárok na náhradu škody preto nie je ničím iným iba snahou žalobkyne o sofistikované priznanie rovnakého majetkového prospechu ako z neprijateľnej zmluvnej podmienky.

Tu súd dáva do pozornosti, že súd má povinnosť zbaviť spotrebiteľa akýchkoľvek účinkov neprijateľnej zmluvnej podmienky (čl. 6 ods. smernice Rady ES 93/13 o nekalých spotrebiteľských podmienkach). Súdny dojednanie žalobkyne o zmluvnej pokute judikovali ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľských zmluvách (okrem rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 91/2011 aj napr.

rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co 136/2010, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co 137/2010 a pod.), pričom ako dôvod neprijateľnosti považovali nemennosť zmluvnej pokuty bez ohľadu na čas porušenia záväzku, čo umožňovalo žalobkyni čo aj v posledný mesiac doby viazanosti dosiahnuť rovnaký majetkový prospech ako za porušenie povinnosti platiť cenu služby na začiatku viazanosti.

Súdny dvor EÚ judikoval, že sa nepripúšťa modifikácia neprijateľnej zmluvnej podmienky (rozsudok vo veci C-618/10 Banco Espanol). Vyslovil, že tým sa sleduje odradenie dodávateľa od ďalšieho používania nekalej podmienky. Zmenou žaloby z neprijateľnej zmluvnej podmienky na náhradu škody sa vo svojich dôsledkoch nijako nezmení spoločnosťou neželateľný výsledok, nakoľko sledovaná konštrukcia náhrady škody prichádza teoreticky do úvahy aj za porušenia povinnosti spotrebiteľa v posledný mesiac lehoty viazanosti. Z tohto pohľadu sa oproti dôsledkom neprijateľnej zmluvnej pokuty nijako nemení stav, pred ktorým súd má spotrebiteľa chrániť.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 586/2008 Z. Z. účinnom od 1. 1. 2009 do 31. 1. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V prejednávanej veci si žalobkyňa uplatnila nárok na zaplatenie úrokov z omeškania so zaplatením peňažného záväzku žalovanou vo výške 8,75 % ročne od 17. 8. 2012, tzn. odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku z 2. 8. 2012. Súd jej priznal úroky z omeškania so zaplatením priznanej istiny vo výške 185,77 eur počnúc týmto dňom, ktorý nepredchádza dňom splatnosti jednotlivých faktúr, v to v požadovanej výške, ktorá neodporuje predpisom občianskeho práva.

O náhrade trov tohto konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku (zásada úspechu v konaní).

Pomer úspechu žalobkyne a žalovanej bol vcelku rovnaký. Preto súd vyslovil, že žalobkyňa a žalovaná nemajú právo na náhradu trov konania.

Vedľajší účastník na strane žalovaného, ktorý vstúpil do konania o zaplatenie náhrady škody vo výške 173 eur bol v tejto časti úspešný. Preto mu súd vychádzajúc z jeho podania z 20. 4. 2015 a vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej pomoci v znení neskorších predpisov priznal náhradu trov právneho zastúpenia v rozsahu 2 úkonov právnej pomoci (príprava a prevzatie veci, písomné vyjadrenie k žalobe z 20. 4. 2015) pri hodnote jedného úkonu vychádzajúc z tarifnej hodnoty predmetu konania 173 eur 18,26 eur, 1x režijný paušál po 7,81 eur a 1 x po 8,39 eur, spolu 85,92 eur vrátane 20 % DPH, spolu 63,54 eur.